Eugen EVU **Ion URDA**

GRĂDINIȚA „PRICHINDEL”

PENTRU NOI E…

UN CASTEL

Carte de recitat şi colorat pentru grădinițe

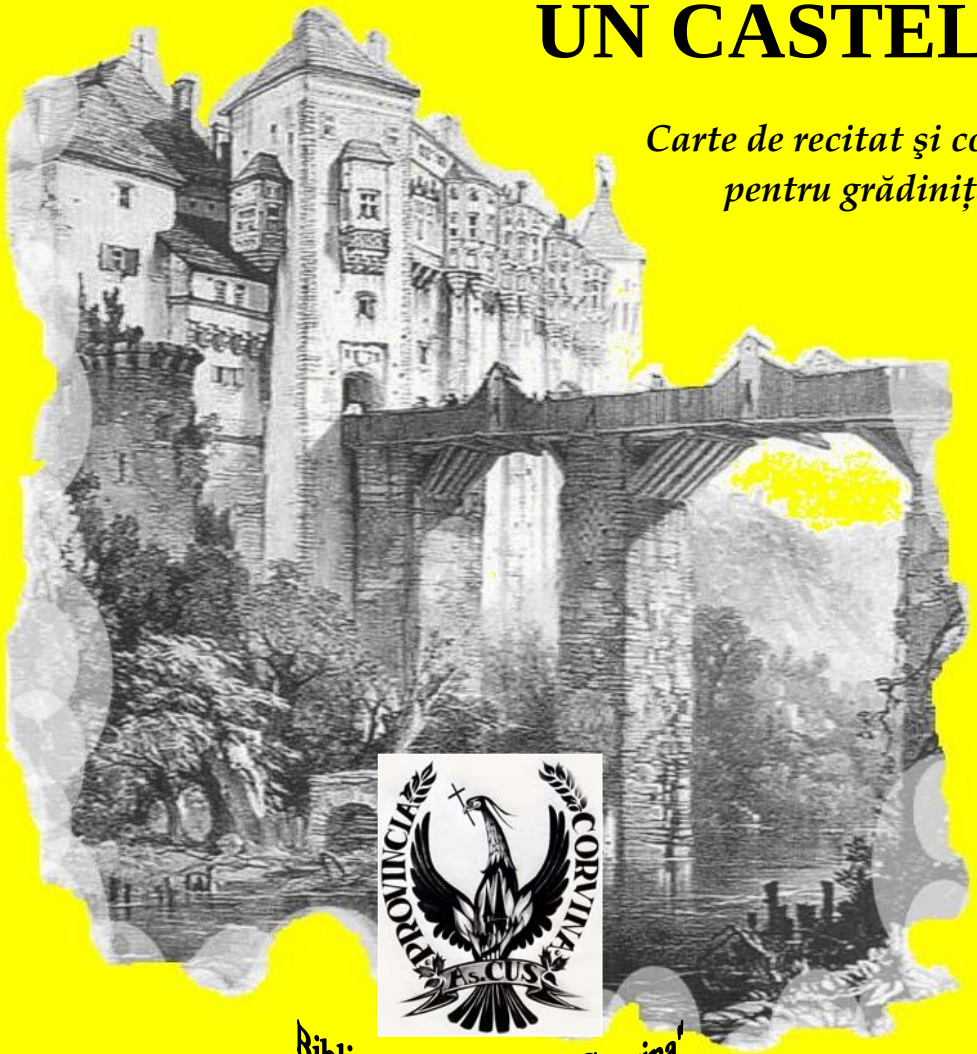

Biblioteca "Provincia Corvina"
2007

EUGEN EVU **ION URDA**

GRĂDINIȚA „PRICHINDEL" PENTRU NOI E... UN CASTEL

Carte de recitat şi colorat
pentru grădinițe

Grafica: **Radu ROŞIAN şi Paulina POPA**

Biblioteca "Provincia Corvina"
2007

Această carte este editată de către Asociaţia cultural-umanitară şi ştiinţifică „Provincia Corvina" din Hunedoara şi apare cu sprijinul financiar al Primăriei şi Consiliului Local al municipiului Hunedoara, cu ocazia aniversării, în iunie 2007, a 55 de ani de existenţă a Grădiniţei „Prichindel" din Hunedoara.

Biblioteca „Provincia Corvina"

EVU, Eugen - URDA, Ion
GRĂDINIȚA PRICHINDEL PENTRU NOI E… UN CASTEL / carte de recitat şi colorat pentru grădinițe
Hunedoara: Editată de AsCUS „Provincia Corvina", 2007

ISSN: 1841 - 4478

Concepție şi procesare: **Eugen Evu şi Ion Urda**

Tehnoredactor şi editor coordonator: **Ion Urda**

Grafica: **Radu Roşian şi Paulina Popa**

Coperta: **Compoziție Ion Urda cu o grafică de Constantin Gaina**

Consultanți tehnico-pedagogici: **Claudia Julea, Petronela Straja, Codruța Păunescu, Lucia Tănase**

Cu ocazia aniversării a 55 de ani de existență mulțumim şi pe această cale colectivului de părinți care a fost tot timpul alături de personalul nostru, cu sfatul şi cu fapta, pentru a putea asigura copiilor condiții cât mai bune în derularea procesului educativ.

La mulți ani tuturor!

Colectivul de cadre al Grădiniței „Prichindelul"

Institutor Claudia JULEA
Director

De la stânga la dreapta (rândul de sus): Viorica Chiaburu, Elisabeta Moise, Eugenia Apostu, Viorica Lazăr, Petronela Straja, Codruța Păunescu, dir. Claudia Julea, Lidia Vițonescu, Valentina Barcan, Onorica Vinca, Cornelia Belei, Simona Ionicescu, Ramona Stroia ; *(rândul de jos):* Angelica Sinoi, Ana Nastasa, Ana Gângă, Elena Iordache, Andreea Cibian, Marinela Sârbu

Biblioteca
'Provincia Corvina'

Imprimarea a fost realizată de
Tipografia TIMUX TIPO PROD din Hunedoara
Tiraj: 300 exemplare

ISSN: 1841 - 4478

© Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin *As.C.U.S. „Provincia Corvina"*

Prichindel la… 55 de ani!

de Eugen EVU

Bună ziua Grădiniţă!
Astăzi este Ziua Ta
Cincizeş'cinci de ani de viaţă
La Mulţi Ani şi tot aşa!
Grădiniţa „Prichindel"
Pentru noi e un Castel
Mii şi mii de prichindei
Au crescut la sânul ei
Îngrijiţi ca la părinţi
Şi-nvăţând a fi cuminţi
Un Castel ca Fermecat
Unde noi am învăţat
Prietenia-ntre copii
Igienă, poezii,
Să pictăm, să desenăm,
Şi cum să ne comportăm
Prichindel, de-acum eşti mare!
Doamnele educatoare
Care ca nişte mămici
(Ca părinţii poţi să zici!)
Cu răbdare, dăruire,
Cu migală, cu iubire,
În aceşti ani mulţi şi grei
Ne-au crescut ca pui de lei
Şi, desigur, căprioare…
Pas cu pas pe fiecare
Prichindel, să-ajungă maaare!
Aşadar şi prin urmare
Grădiniţa e-un Castel
Şi urmează o serbare:
„Cavalerul Prichindel"!
- Hai, aplaudaţi niţel!

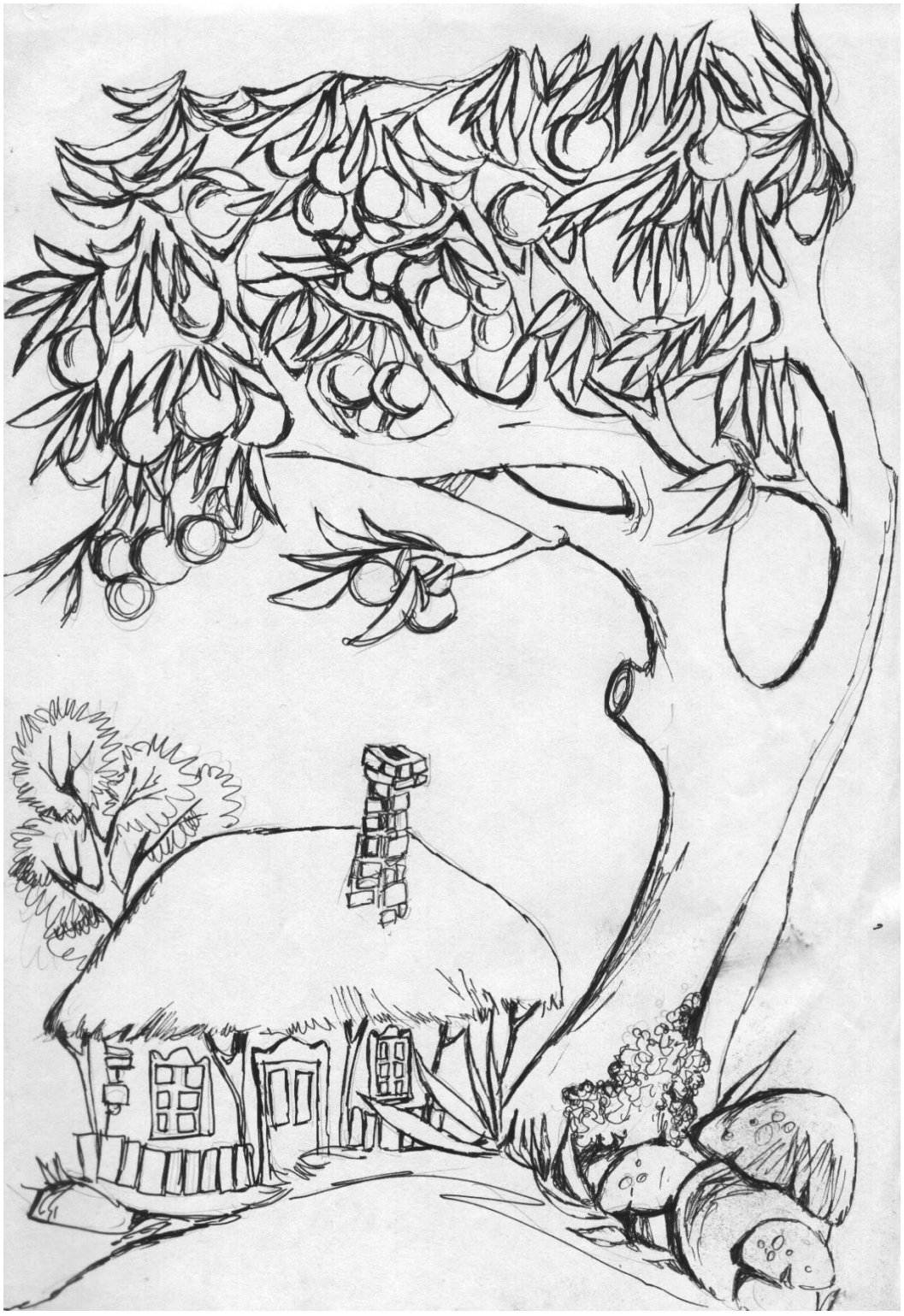

PĂRINȚII ŞI BUNICII MEI

de Eugen EVU

Că Bunica mea e Bună
Chiar cuvântul vrea s-o spună
Şi-i într-adevăr aşa:
Tare-i bună Buna mea!

Ea de bine mă învață
Şi deloc nu mă răsfață
Dintre toți, e cea mai mare;
Mama mamei iubitoare.

Tot aşa-i şi cu Bunicul:
El e tata lui tăticul…
Aşadar Bunicii mei
Tot părinți îmi sunt şi ei

Cei mai mari părinți din casă
Îmi fac viața mai duioasă…
Prin urmare poți să zici:
- Două Mame, doi Tătici!…

CERUL ÎNSTELAT

de Eugen EVU

Cerul peste noi boltit
E un brad împodobit

Sus, în vârf sfântul Soare
Pe o creangă-i Luna floare

Iar în rămuriş mărgele
Miliardele de stele

Cosmosul cu jucării
Mii şi mii de Galaxii

Toate-s darurile vii
Pentru oamenii-copii !

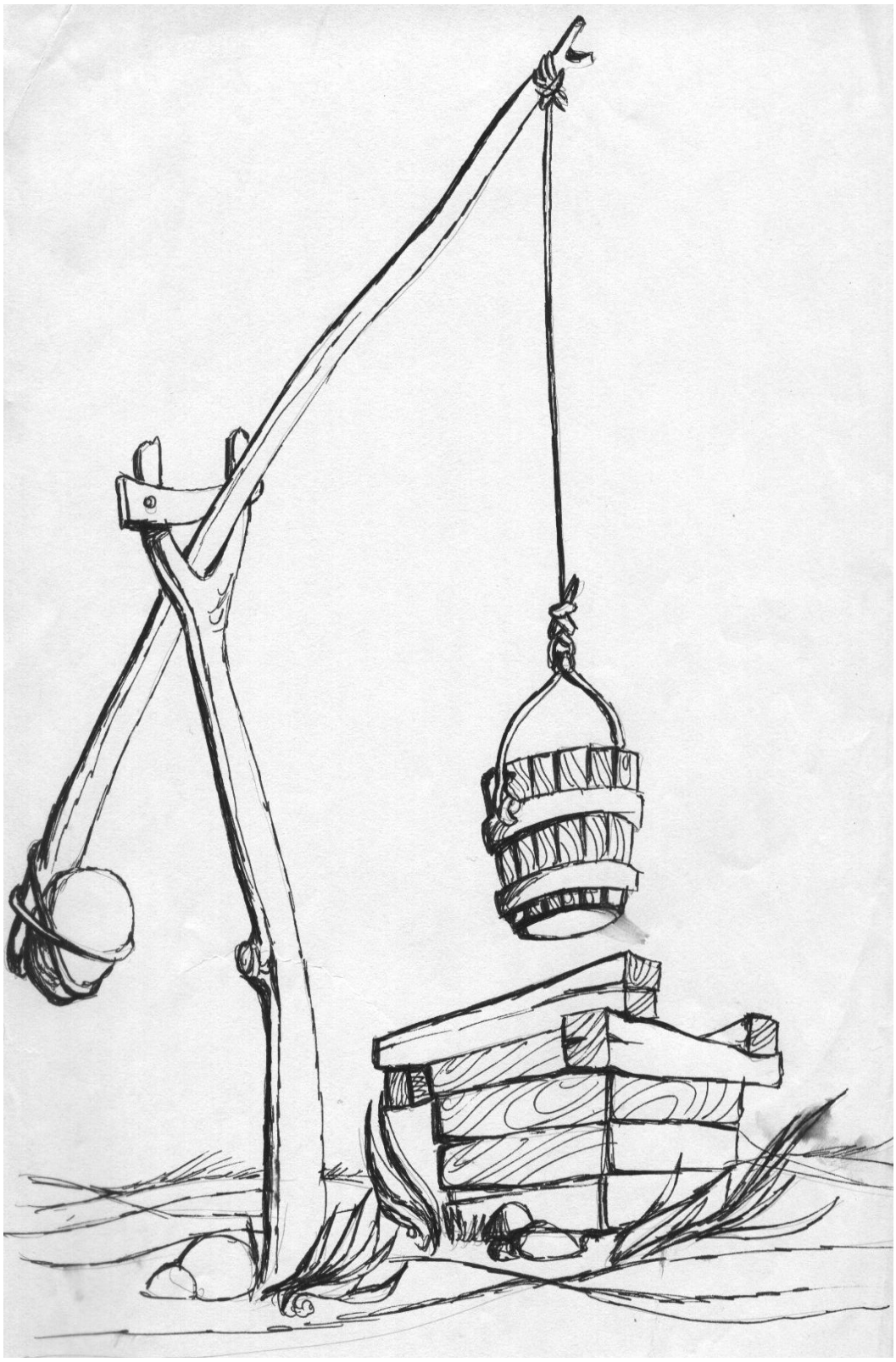

TELEFOANELE DIN IARBĂ

de Eugen EVU

Țâr, țâr, țâr…!
Parcă-i un fir
Telefonic, prin zefir,
Ori ascuns în trandafir?
- Cine sună, cine sună
Pe-nserat, sub clar de lună?

Țâr, țâr, țâr…!
- Cine e la telefon?
- Alo! Da?
…Păi nu răspunde!
Unde-i centralista? Unde?
Colo-n iarbă, soneria
Face zarvă, dar câmpia
Nu răspunde… Nu răspunde!
- Unde-i telefonul? Unde?

Un scaiete îmi şopti:
- Nu-i ce crezi…
Sunt greierii!

OGLINJOARA FETIȚEI

de Eugen EVU

Când te uiți în ea, de-aproape,
E ca… luciul unei ape
Ecran de televizor:
Doar că nu are… sonor.

Ce minune! Să nu crezi!
Iată că acum te vezi
În lucirea ei curată
- Tu eşti TU, dar înc-odată?
Care-i cea adevărată???

E cumva vreo surioară
Care-acolo-n oglinjoară
Tot ce faci e ca vrăjită,
Într-o clipă… te imită!

Parcă-i o fotografie.
Curioasă… şmecherie!
Dau să o ating şi ea…
E-o fereastră, iar prin ea
Văd doar oglindirea mea
Surioară-ntrucâtva

Dacă sting lumina-n casă
Surioara cea frumoasă
Taaare singură mă lasă !
- Unde eşti, fată frumoasă?

-Eu sunt eu, oglinda ba !…

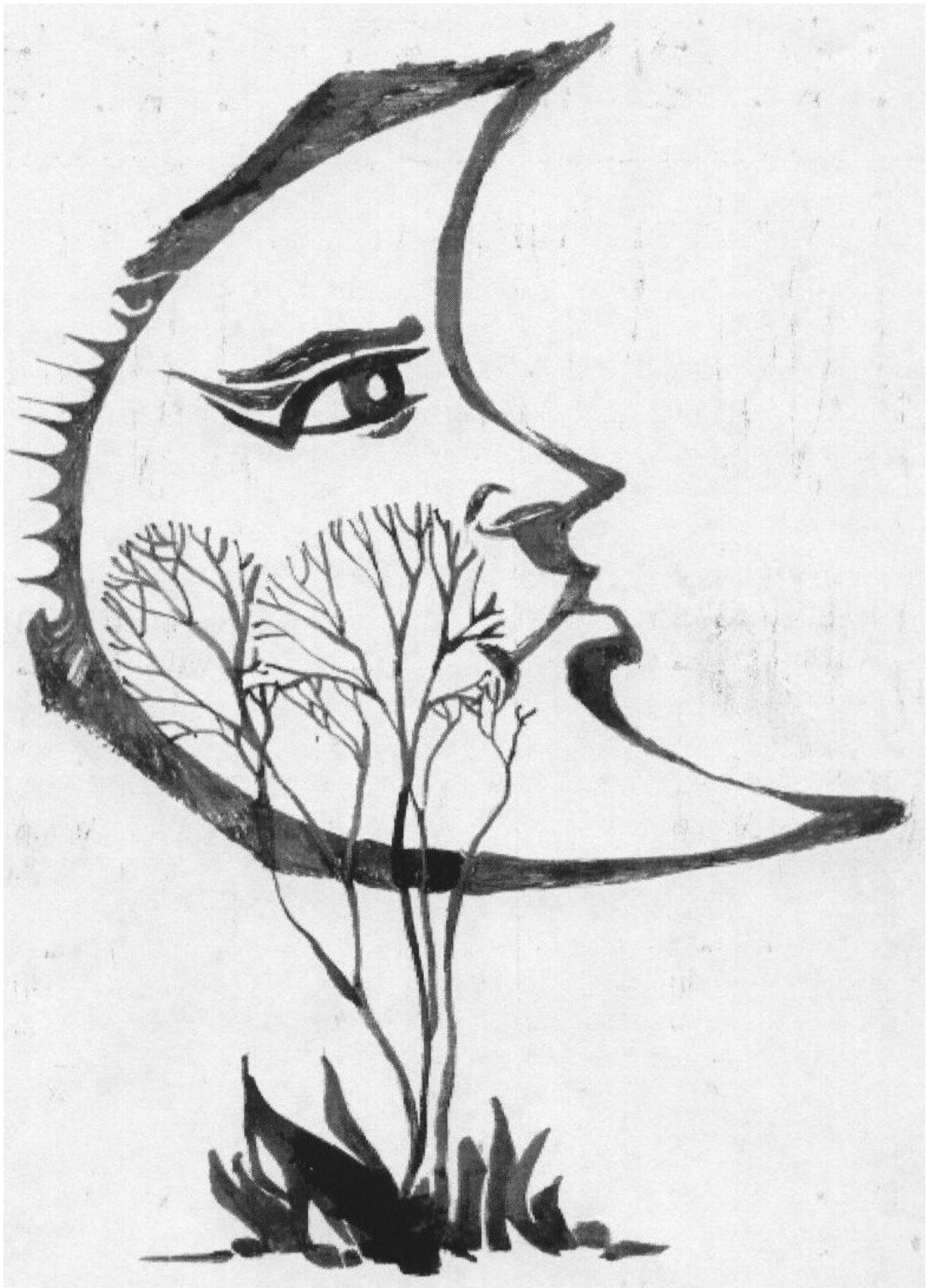

LUNA NOUĂ

de Eugen EVU

Lună luminoasă
Tare eşti frumoasă!

Când mă uit la tine
Parcă eşti o pâine

Rumenă şi mare
Pe cereşti ştergare

Lună argintie
Taie-mi o felie

Frânge-mi-o pe masă
Poate eşti gustoasă
Cât eşti de frumoasă!

HARNICĂ
ŞI DARNICĂ

de Eugen EVU

Picătură de lumină
Prin grădină o albină
Cercetează-ntre petale
Zumzăie şi dă târcoale
Dănțuind în rotocoale.

Ghici, de ce? păi nu-n zadar:
Caută polen, nectar
Care se transformă-n miere.
Ce mică-i, dar ce putere!!

O iubesc că-i harnică,
Dar şi fiindcă-i darnică!

MIERLA

de Eugen EVU

Printre ramuri, uite-o, nu-i,
Fluierul vrăjit. Al cui?

Neagră, parcă-i lustruită
Din tăciune. Cum îi spune?

Printre ramuri ca o perlă…
Ați ghicit! Îi spune mierlă!

Fiu-fiu-fiu, cântec viu
Eu cu inima te ştiu

Nu te speria, mai cântă –
Mierlă sfântă!

GRÂUL VERDE

de Eugen EVU

Peste blândele coline
Cine vine, cine vine?

Unduie ca marea calmă
Şi simt un fior în palmă

Iar privirea-i mângâiere
Parcă sufletul mi-l cere:

Dacă-l mângâi, poate mâine,
Grâul se preschimbă-n pâine…

A crescut şi creşte-ntr-una
Cred că îl ajută luna

Dar şi soarele şi-o stea
Spice aurii să-mi dea!

ZMEUL DE HÂRTIE

de Eugen EVU

M-am rugat de tatăl meu
“Hai să construim un zmeu”!

Din carton, din clei şi-o sfoară
În curând spre ceruri zboară

Dus de vânt, zmeu nesupus,
Către nouri, tot mai sus

Gata-gata să mă salte
Până-n zările înalte

- Dac-aş fi mai mititel
Aş zbura şi eu cu el!…

PÂINEA

de Eugen EVU

Are-o vorbă tatăl meu:
“Pâinea-i de la Dumnezeu!”
Ştiu că El din greu munceşte
Rareori se odihneşte
Ca să pot în lume creşte…
- Draga mea, degeaba eu
Aş lucra, oricât de greu,
Dacă Bunul Dumnezeu
N-ar da holdei curcubeu,
Ploi şi soare, ca să crească
Floarea grâului cerească!
Vezi, de-aceea-ți spun mereu
- Pâinea-i de la Dumnezeu!

PISOIUL
ZBURĂTOR

de Eugen EVU

Un pisoi tărcat, bălţat,
Cam obraznic, răsfăţat,
A sărit de pe balcon
Şi-a căzut într-un castron!

În el n-avea cum să-ncapă
Căci era umplut cu apă
Vai de blana lui! Muiat,
Ca un tigru-a mieunat
Şi-i zbârlit ca un arici
Parcă l-au muşcat urzici!

Cine-i vinovat că el,
Caraghiosul motănel,
Fără aripi a-ncercat
O … metodă de zburat?
Poate-o să se-nveţe minte
Cum să fie mai cuminte
Că e doar în grupa mică
Şi n-ascultă de …pisică
Lacom, curajos .. de frică !

Uite-l : încă se mai spală
Zgribulit şi-n pielea goală:
Parcă a ieşit din oală !

FATA
DIN OGLINDĂ

de Eugen EVU

Fata asta din oglindă
Are nasul cât o ghindă!
Şi pistrui, parcă-i stropită
De vreo ploaie aurită…
Parcă-s eu şi parcă nu-s!?
Uite-o! râde! Nu v-am spus?
- Ce-ai găsit de râs la mine?
- Te-ai strâmbat şi mi-e ruşine…
- Ce te uiți aşa severă?
- Parcă sunt o prizonieră
În lumina ta fugară
Domnişoară oglinjoară…
Gata, că m-am întristat!
- Ce rost are? E păcat…

Din oglinda serioasă
Mă priveşte o frumoasă
Parc-ar spune: "Eu sunt Tu
Tu eşti Da şi eu sunt Nu"!
Eşti aievea? Da, sau nu?
Foarte rău m-am încurcat!…
Nu mă uit…
Şi am scăpat!

MAMA

de Eugen EVU

Pentru tine, mama mea,
Am cules cu ochii stele
Şi le-am sărutat
Până s-au transformat
În acest buchet de lalele…
Tremură-n cupele lor
Mireasma dezmierdului tău
Şi lumina pe care-a lăsat-o
În culoarea lor Dumnezeu…
Pentru tine, mama mea adorată,
Orice gând se preface în floare
Şi orice floare e sărutată
De dragostea care nu moare…
Primeşte-le, chiar dacă nu-i ziua ta
Pentru că ziua ta e pentru mine
În fiecare zi, Mamă sfântă!

GHIOCELUL

de Eugen EVU

La sfârşit de februarie
Dintr-un dinte de gheţar
S-a ivit un ghiocel
Cât un botişor de miel!

Tremură, ca vai de el,
Alb, cu verde clopoţel
Şi ţesut cu borangic
I-a smuls vântul un pupic.

Mângâindu-l pe furiş
Cu omăt din luminiş

Însă el, prin el, ştiu bine:
SIGUR, primăvara vine!…

CUM O FI ÎNTR-O NUCĂ

de Eugen EVU

Cum o fi, de-aş fi mai mic,
Cât omida, vreau să zic,
Bunăoară de-aş intra
Într-o nucă? Ce-i în ea?
O fi beznă? O fi gri?
O fi galben? Cum o fi?
Nuca are o găoace
Tare, ca o carapace,
Pavăză de apărare
Pentru patru mieji din soare
Şi-o minusculă căsuță
Rotunjoară şi drăguță
Şi-uite-aşa se coc în pace
Sâmburi-frați sub carapace…
Dacă pofta te îndeamnă
Sparge nuca! Dar… la toamnă,
Pentru că acum, în vară,
Te vopseşte şi-i amară…!

FLORI DE TEI

de Eugen EVU

Vântul scutură cercei
Gălbiori, din flori de tei,
Ce plutind mi se agață
Ba de umeri, ba de față…
Fluturi mici, foşnind curat,
De zulufi s-au aninat…
Parcă sunt confeti
Pe umerii fetii!
Nu că sunt o visătoare
Dar aşa, când voi fi mare,
Să devin o scriitoare
Tare mult aş vrea! Să scriu
Cu parfum de tei, din rai,
Dulce, cum îl ştim… din ceai…

AM URECHE MUZICALĂ

de Eugen EVU

Ce bătaie am mâncat
Când, odată, am furat!
Nu cine ştie ce:
Doar o perie.
Gina se juca, năroada,
De-a Albă ca Zăpada
Toată ziua-şi pieptăna
Părul creț, cu peria!
(Drept să spun, mă enerva…)
Am dosit-o, cum s-ar zice,
Şi-am plecat… Gina, să pice
De necaz, de pe balcon!
Hait! Nu ştiu, s-avem pardon!
Tata, detectiv, vezi bine,
"Mirosind" cam ce-i cu mine
M-a luat uite-aşa, pe s7curt:
- "Măi băiete, ăsta-i furt!"
- Am glumit…
- Păi asta-i glumă?
…Mi-a făcut urechea… gumă!
De-aia, vezi, îmi spun la şcoală
Că-am ureche… muzicală!…

BUBURUZA

de Eugen EVU

Pe a frunzei gingaşă nervură
Parc-ar fi de sânge-o picătură
Roşie, cu puncte negre-n spate
Purici verzi mâncând pe săturate…
Mică, năzdrăvană şi rotundă
Vrea să zboare, vrea să se ascundă,
Dar de-o iei în palmă fără preget
Ți se urcă sprintenă pe-un deget
Şi din mititica ei găoace
Aripi de mătase îşi desface –
Buburuza-ți înțelege jocul:
Zboară încotro îți e norocul…

COMPUTERUL VRĂJIT

de Eugen EVU

Aş vrea să am un calculator
Ca să programez un cocor
Unul adevărat, care să zboare
Hăt departe în zare.
Întâi l-aş proiecta pe ecran
Subțire, vioi, diafan.
Cu aripi puternice, lungi,
Pentru zboruri prelungi…
Apoi l-aş învăța să zboare
Să repete fiecare
Mişcare
Ca să reziste, ca orice cocor,
Până la Ecuator
Şi abia atunci, l-aş face adevărat
Un cocor minunat
Şi gata de drum pe cărările
Deschise toamna cu zările
Pe întâiul din lume cocor
Creat prin calculator!…
Dar, cine ştie, poate-ntr-o zi
Aşa, din joacă, voi reuşi!?…

ȚÂNȚARUL

de Eugen EVU

În picaj, de sus, stingher,
Enervant fără pereche
Țiuie pe la ureche
Un țânțar-elicopter!

Nu te poți feri de el;
Mic şi-al naibii, un mişel!
Să-l dobor ? N-am nici o armă…
Harşt! păi vezi? Mi-am tras o palmă!

MICUL FERMIER

de Eugen EVU

Tare-mi place la bunica
Colo-n satul din coline:
Merg la țară, cu mămica,
Mâine, când vacanța vine…

Cel mai tare şi mai tare
E că buna în ogradă
Are capre şi mioare,
Miei, purcei şi o livadă
Cu cireşi, vişini şi nuci
Unde cântă guguştiuci
Şi un nuc mare, rotat -
Cel mai rămuros din sat !

Şi m-aşteaptă Ciobănel,
Un dulău ce-a fost cățel
Plus un văr de-al lui, Negrilă
Că-i negru ca o feştilă!
Ah, abia mai am răbdare
De m-apucă-aşa,…furnici
Să vină Vacanța Mare
Şi să mergem la Bunici.

Fetelor ! Mai am ceva
Care ştiu că v-ar plăcea …
Ghici ? Un cuib de rândunici
Şi patru puiuți voinici
I-am văzut din coridor
Cum primesc lecții de zbor
Şi rotindu-se-n picaj
Specialişti în …pilotaj !

Nu mă laud, deşi pare!
Ghici, bunica ce mai are ?
Păi…rațe, gâşte, gâscani,
Patru iepuri, doi curcani,
Au şi şapte bibilici
Doi viței, vreo cinci arici,
Ca să zic în sensul tehnic
Fac recensământ la țară -
Cum s-ar zice …zootehnic !

În sfârşit, boboci gălbiori
Şi –o grădină de bujori
Cu stupine de albine
Căci Bunicul le-ntreține
Păi nu-i raiul pe pământ?
Satul, zice tata,-i sfânt!
Gata ! Nu mai spun nimic!
Geaba credeți că sunt mic
Mâine plec sezonier
Şi-o să mă fac …fermier!

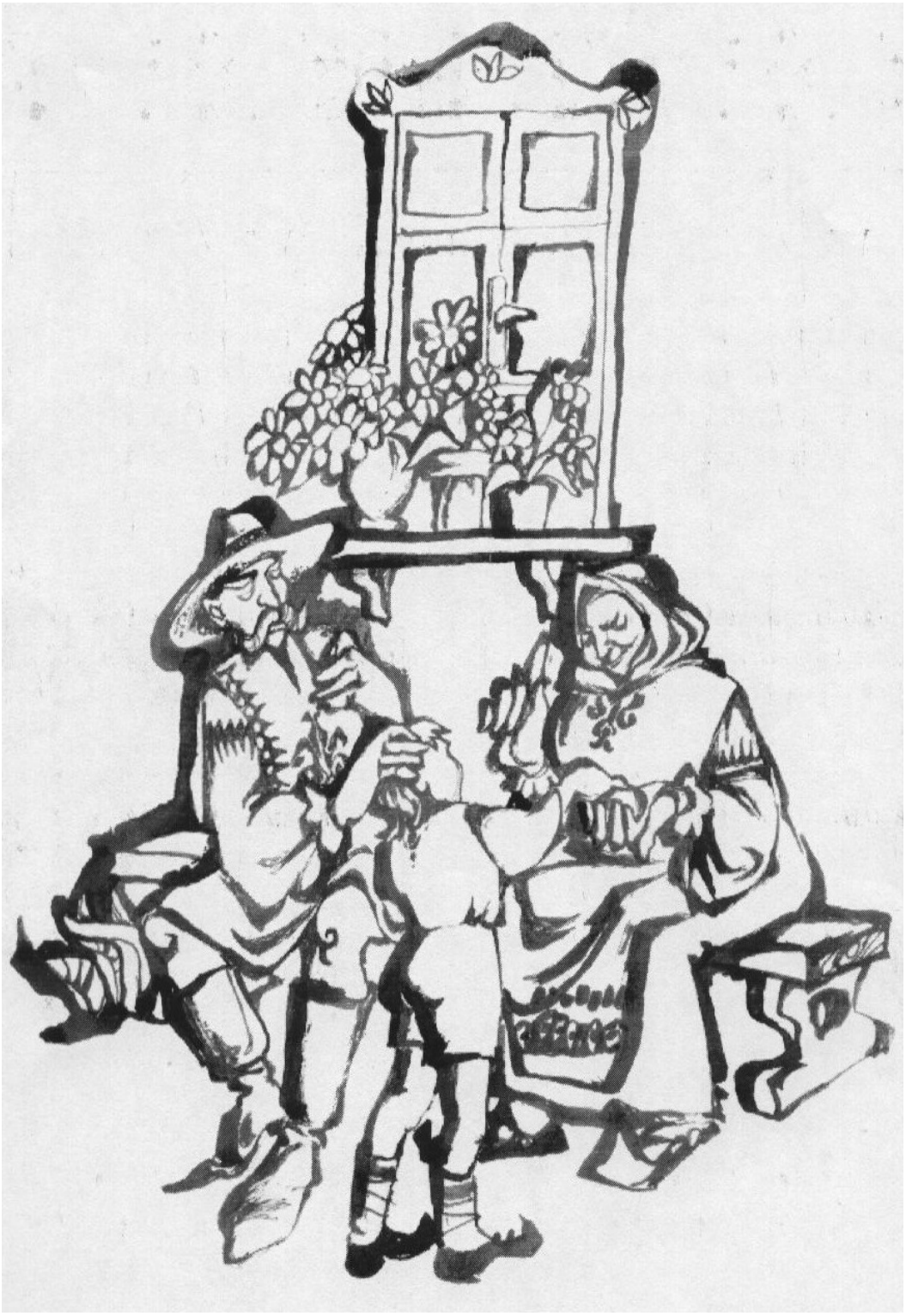

BUNICUȚA MEA

de Ion URDA

De când pe lume-am venit
Am simțit că-s ocrotit
Tot mereu, ca de o zână,
De bunica mea cea bună,

Cea mai bună şi frumoasă,
Voce blândă şi duioasă,
Ea mereu mă îngrijeşte,
Şi cel mai mult mă iubeşte.

Când sunt rău, mă dojeneşte,
Ba mă mai şi *„altoieşte”*,
Mai în glumă, mai *„pe bune”*
Dar mă-nvață doar de bine:

Cum să fiu şcolar cuminte,
Îmi explică noi cuvinte,
Să vorbesc frumos şi clar,
Să scriu ca-n abecedar.

Citim, stând pe canapea,
***„Cărticica, draga mea”*,**
Învăț câte-o rugăciune,
Despre toate *„Buni”*-mi spune,

Să fiu bun şi drept în lume,
Uneori îmi spune glume
Iar la şcoală, cum să spun?
Ar vrea să fiu cel mai bun.

- Bunicuța mea iubită,
Te rog să fii liniştită!
Chiar de sunt micuț, ei bine,
O să fii mândră de mine!

CĂȚELUȘUL ORFAN

de Ion URDA

Azi, mergând la grădiniță,
am zărit, dup-o tufiță,
un cățel cu ochi de tuș
și blănița, toată, pluș.

L-am chemat, c-un miez de pâine,
să vină-n brațe la mine.
S-a codit cât s-a codit,
pân' la urmă a venit.

Era, tot, un boț de pluș
frumușel și jucăuș.
Da de-un ciot pe post de coadă
bucuria-i să se vadă.

S-a lipit de pieptul meu
și tot suspina mereu:
pe mămica lui cea bună
o călcase o mașină.

- Cățeluș cu ochi de tuș,
nu mai plânge, boț de pluș!
De-acum, lasă, nu-i nimic,
o să ai un nou tătic!

PISICUȚA JUCĂUȘĂ

de Ion URDA

**O pisică
mititică
se juca c-o sforicică**

**O prindea,
o răsucea,
din lăbuțe n-o slăbea**

**Până când,
neobservând,
sfoara-n juru-i tot rotind,**

**S-a trezit,
c-un miorlăit,
pachețel încolăcit.**

**S-a zbătut
cât a putut
dar, parșiva, a ținut**

**Și stătea,
pe canapea,
pachețel de catifea**

**Tot gândind
și socotind:
- Cum să fac să mă desprind?**

**Vai de cuca,
hăbăuca,
dar, noroc cu Măriuca! …**

**Descâlcită,
tolănită,
acum toarce fericită.**

ALBINUȚA

de Ion URDA

Când sunt hărnicuț şi bun
Cei ai casei toți îmi spun,
Dar mai ales bunicuța:
- Harnic eşti ca albinuța!

Eu ştiu că nu spune glume.
Ca albina nu-i pe lume
Gâză harnică şi bună.
De pe flori nectar adună

Şi cu greu la stup l-aduce
Ca să facă mierea dulce
Cu care Buni'- mi prepară
Lăpticul în orice seară.

Dar mai are-un ac în spate
Cu care-şi face dreptate :
Dacă te porți rău cu ea
Aoleu, ce te-o durea !

- Albinuță, să ştii bine,
Tare-mi este drag de tine.
Dacă-mi zbori pe dinainte
Nu m-agit şi stau cuminte,

Eşti fragilă şi eşti mică,
Că mă-nțepi nu-mi este frică.
Ca să vezi că îți vreau bine
Împart bomboana cu tine!

GREIERAŞUL

de Ion URDA

Mic şi pricăjit, hoinar,
cântăreț fără hotar,
negru ca muiat în tuş,
guraliv şi jucăuş
ne tot cântă toată vara
serenade cu vioara:

Cri-cri-cri şi cri-cri-cri
până vine toamna gri,
ploi mărunte şi vânt rece
parcă n-ar mai vrea să plece
şi tot câmpul e pustiu
iar el, mic şi pirpiriu,
nu-i mai arde de cântat…

Vara, de n-ai adunat
câte-un bob, măcar, de mei,
peste iarnă, vrei-nu vrei,
te duci, cu căciula-n mână,
la furnica gospodină
şi, ce-o să scoată pe gură:

- Trântor, vagabond, scursură!…
Dar la suflet e miloasă,
la nevoie nu te lasă:

- Ai noroc că-s melomană
dar, să ştii, nu-ți dau pomană,
iar contractul nu-i secret:
Laşi vioara amanet!

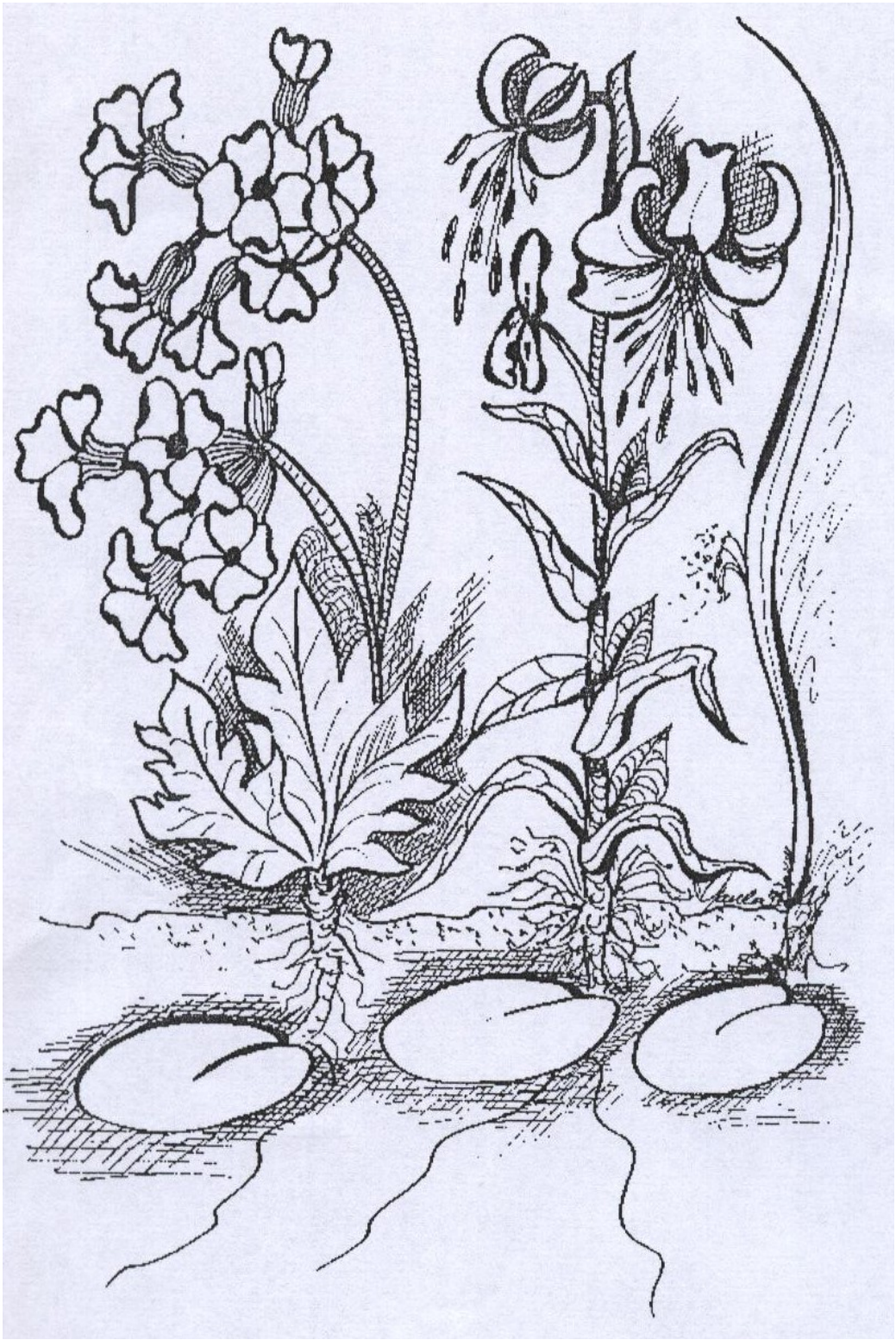

FLUTURELE ŞI ZMEUL

de Ion URDA

Ieri în parc, în goana mare,
Mă jucam c-un zmeu rebel
Şi-obosit de alergare
Pe o bancă-am stat nițel.

Zmeul colorat căzuse
Peste un rondou cu flori.
Vai, ce griji ! Ştiam că nu se
Cade-n rond să te strecori.

Speriat, dădeam târcoale
Zmeului căzut, de zor,
Când, din flori, două petale
Albe au pornit în zbor.

Am rămas plin de mirare
Dar m-am trezit repede:
Petalele zburătoare
Erau doar … un fluture.

Cu-aripi ca muiate-n lapte
S-a-nălțat maiestuos
Şi a poposit, cuminte,
Drept pe zmeul meu frumos.

A zburat apoi, hoinarul,
Dar mi-am zis, cu încântare:
- Zmeul meu în zbor, sprințarul,
E un fluture … mai mare !

FLOAREA SOARELUI

de Ion URDA

Floarea soarelui, sora soarelui
Naltă şi frumoasă – zâna lanului,
Fața ca o lună mereu ți-o roteşti
Către bunul soare pe care-l iubeşti.

Printre alte plante eşti ca o regină,
Galbena-ți corolă pare o lumină,
Tulpina-ți se-nalță zveltă şi mlădie,
Printre frunze, vesel, vântul îți adie,

Bondari şi albine vin mereu aproape
Cu nectar din floarea-ți mândră să se-adape,
Graurii obraznici, cu hoțeşti tendințe,
Ți se-aşează-n poală să-ți fure semințe.

Iar atunci când vara-i gata să se ducă
Aşteptând să vină toamna hăbăucă,
Tu rămâi tot demnă, sfidând vremea sumbră
Dar, fără semințe, parcă eşti o umbră…
……
Floarea soarelui, fiica nimănui,
Umbră uscătivă peste lanul şui,
Sărmană, sfrijită, singură de tot
Ți s-a frânt tulpina şi-ai rămas… un ciot.

FURNICA

de Ion URDA

Azi în parc când mă jucam
Şi prin frunze scotoceam
Cu bunicul, amândoi,
Am găsit un muşuroi.

Cu un băț l-am scormonit
Dar bunicul m-a oprit
Şi mi-a zis cu glas sfătos:
- Ce faci, Alex ? Nu-i frumos!

Muşuroiul de aici
E-o căsuță de furnici.
Acolo-i tot rostul lor,
De le-o strici, cu toate mor.

Nu ştii ce ți-a spus bunica?
Harnică precum furnica
Nu e gâză s-o ajungă
Cât este ziua de lungă

Ea tot cară saci în spate
Ca să-şi adune bucate
S-aibă pentru iarna grea.
Iar la greier n-o să-i dea

Nici un bob de mei măcar
C-a umblat vara hoinar
Toată ziua cu cântatul
Şi iarna cu … căpătatul.

Pân-la urmă … o să-i dea,
De milă, şi lui ceva,
Dar "nix" cântec până vara,
C-o să-i ia în gaj vioara!

IARNA

de Ion URDA

A venit iarna
pe la ferestre
cu flori de gheață
aduse zestre.

Astăzi a nins,
casele-s albe,
pomii şi-au prins,
la gâturi, salbe.

A venit gerul
cu promoroacă,
caloriferul
e-n chef de joacă.

Copiii, cuminți,
l-ascultă pe „Bunul”
c-un basm despre prinți
şi-n gând cu Crăciunul.

- Să vii, Moş Crăciune,
cu sacul umplut,
că doar fapte bune
noi toți am făcut!

STELUȚA

de Ion URDA

Aseară când mi-mpodobeam
Brăduțul pentru sărbătoare
Cu-o rază mi-a bătut în geam
O stea micuță, călătoare.

Eu i-am deschis, puțin mirat,
Iar ea, păşind cu îndrăzneală,
Într-o clipită s-a urcat
În bradul meu plin de beteală.

S-a luminat întreaga casă
De o lumină îngerească
Şi steaua, cu voce duioasă,
A început să povestească:

- Eu am venit, copile drag,
Să-ți spun povestea minunată
Pe care-o ştiu de la un mag,
«Isus şi Maica Preacurată».

Călătorind la Bethleem
Iosif şi Fecioara Maria
Domnul a vrut ca să-l vedem
Pe Pruncul Sfânt Isus – Mesia.

El s-a născut în loc stingher,
Pe fân în peştera jilavă,
Dar îngerii, venind din cer,
I-au înălțat cântări de slavă.

Şi magii care au umblat
Drum lung, cu sora mea mai mare,
La Pruncul Sfânt s-au închinat
Cu daruri ca de sărbătoare.

Păstorii-n grabă au venit
Aflând preaminunata veste,
Cununi de flori au împletit
Fiului Proniei Celeste.

Şi toţi de-acolo au văzut
Minunea cea Dumnezeiască,
Pe Pruncul Sfânt ce s-a născut
Lumea de rău s-o mântuiască.

– Să ştii, copile drag al meu,
Isus, în astă noapte, vine
Din dragostea lui Dumnezeu
Ce se revarsă peste tine,

Şi eşti dator să-i dăruieşti
Aceeaşi Dragoste curată,
Prin Duhul Sfânt să te-mplineşti
În lumea asta minunată.

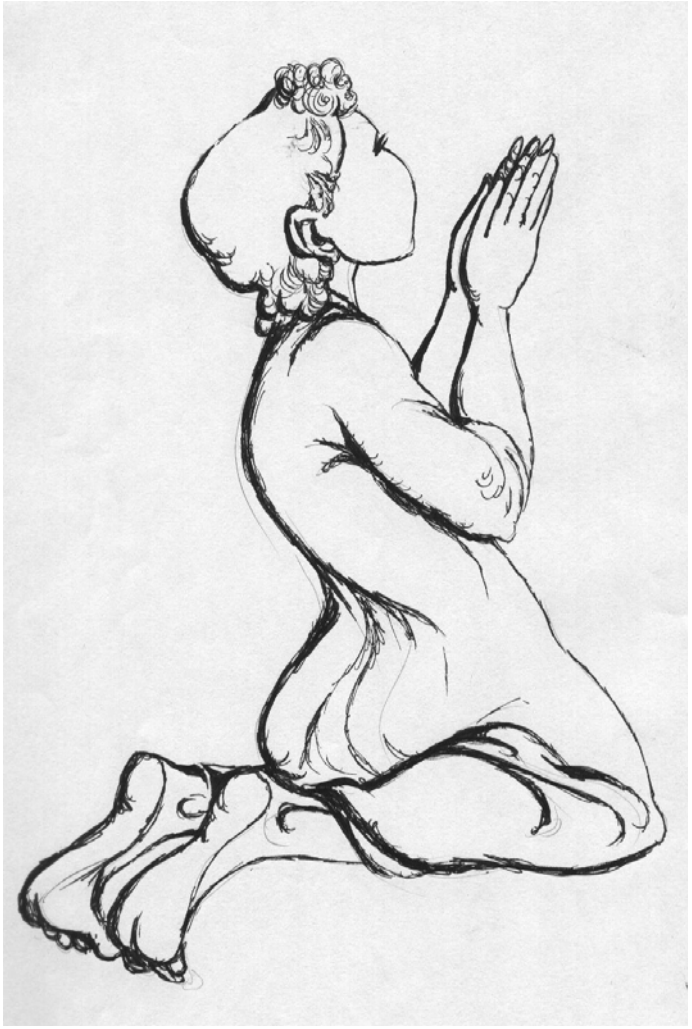

SÂNGELE LUI ISUS

de Ion URDA

- Bunuțu' meu, de ce, de Paşte,
Ieri, nepoțelul m-a-ntrebat,
Ciocnim cu ouă înroşite
Zicând: „- Hristos a înviat!"?

- Copilul meu, Isus cel Sfânt,
Născutul Maicii Preacurate,
A fost trimis pe-acest pământ
Să şteargă-a lumii vechi păcate.

Pe când Fiul lui Dumnezeu
Ca Fiu al Omului trăia
Împărtăşind din Duhul Său
Şi arătându-şi Slava Sa,

Preoții mari l-au pizmuit
Şi-apoi, trădat de al său frate,
În temniță l-au azvârlit
Şi-au judecat cu nedreptate.

Ştiindu-şi fiul judecat
Maria, mamă iubitoare,
C-un coş de hrană a plecat
Pentru Isus la închisoare.

Acolo nu l-a mai găsit
Şi nu ştia-ncotro s-apuce
Căci pe Isus l-au chinuit
Şi-n cuie l-au bătut pe cruce.

În lacrimi Maica Sfântă-a stat
La ale Fiului picioare
Şi, din greşeală, a lăsat
Sub cruce, coşul cu mâncare.

Şi-a sângerat Isus cel blând
În stropi ca boabele de rouă,
Iar sângele Lui, şiroind,
A înroşit câteva ouă.

Şi-aşa, sub cruce, cum erau
Cu sânge ouăle-nroşite
Lumină sfântă revărsau
Pe sufletele chinuite.

Şi toți cei care le-au atins
Cu degete tremurătoare
Cu pace sufletul şi-au nins
Şi-au căpătat credință tare.

De-atunci, de ziua Învierii
Creştinii ouă înroşesc
Cu bucuria primăverii
Pentru tot neamul omenesc.

CUPRINS

Eugen EVU

Prichindel la… 55 de ani! ---------- 3
Părinții şi bunicii mei ---------- 5
Cerul înstelat ---------- 5
Telefoanele din iarbă ---------- 7
Oglijoara fetiței ---------- 9
Luna nouă ---------- 11
Harnică şi darnică ---------- 11
Mierla ---------- 13
Grâul verde ---------- 13
Zmeul de hârtie ---------- 15
Pâinea ---------- 15
Pisoiul zburător ---------- 16
Fata din oglindă ---------- 17
Mama ---------- 19
Ghiocelul ---------- 19
Cum o fi într-o nucă ---------- 21
Flori de tei ---------- 21
Am ureche muzicală ---------- 22
Buburuza ---------- 22
Computerul vrăjit ---------- 23
Țânțarul ---------- 24
Micul fermier ---------- 24

Ion URDA

Bunicuța mea ---------- 27
Cățeluşul orfan ---------- 29
Pisicuța jucăuşă ---------- 31
Albinuța ---------- 33
Greieraşul ---------- 35
Fluturele şi zmeul ---------- 37
Floarea soarelui ---------- 39
Furnica ---------- 40
Iarna ---------- 41
Steluța ---------- 43
Sângele lui Isus ---------- 45

Cuprins ---------- 47

Darul cărţii, darul inimii …

Scriind special pentru voi, cu înduioşare şi migală de bunici şi de părinţi, dar şi cu amintirea propriei noastre copilării, păstrată vie în suflet, această carte cu titlul «Grădiniţa „Prichindel" pentru noi e un Castel», adică un castel în care voi sunteţi prinţii şi prinţesele, noi, autorii, vă salutăm la aniversarea voastră care, astfel, a devenit, şi pentru noi, o sărbătoare…

Fiind bunici cu nepoţi de vârsta voastră sau mai mari, scrierea acestor poezioare a fost, pentru noi, un îndemn al inimii, iar pentru voi am vrea să fie un îndemn la joacă, la o joacă creativităţii voastre, compunând versuri, colorând desene… De aceea vă rugăm să primiţi de la noi micul dar al cărţii ca o ofrandă adusă frumuseţii fără egal al purităţii voastre din care noi ne inspirăm tainic izvorul sensibilităţii.

Sunteţi la vârsta la care desluşiţi, încetul cu încetul, cu mămica, cu tăticul, cu bunica sau bunicul, cu doamna educatoare, povestind, recitând poezii şi jucându-vă între voi, sfânta minune a limbajului. Este cel mai de preţ dar al omului şi vă sfătuim să învăţaţi şi să iubiţi necontenit limba voastră maternă, dar să învăţaţi cât mai multe limbi din lumea aceasta mare. Pentru că numai aşa veţi ajunge să preţuiţi şi să iubiţi cartea şi artele, ştiinţele şi minunile Vieţii! Vă invităm să coloraţi desenele din carte cu Propriile Voastre Culori şi Nuanţe… Cu cele ascunse şi demne de văzut şi de alţii, cele din Curcubeul interior al sufletului vostru… Căci lumea este splendid colorată de Mama Natura, şi trebuie să vă bucuraţi de minunăţiile sale, sporindu-le frumuseţea.

Dragi copii, iubiţi fiecare răsărit, fiecare floare, fiecare fluture şi tot ceea ce este viu pe lume, astfel veţi fi adevăraţi şi vajnici Cavaleri şi Prinţese ale Castelului „Prichindelul", iar, în viitor, ai Castelului Şcoală şi ai Castelului Viaţă! Fiţi Domniţe şi Cavaleri ai Existenţei!

Şi primiţi-ne, prin creaţia noastră, în sufleţelele voastre! Căci noi suntem nişte Trubaduri ai acestui timp cu zâne şi Feţi Frumoşi, cu Ilene Cozânzene şi zmei, cu păcălici şi tândălici, cu Tom şi Jerry, cu balauri blindaţi şi cu tot felul de făpturi şi dihănii, lei şi paralei, dar şi cu computere, nave cosmice şi automobile rapide, ba, se pare, chiar cu… extratereştri! Uitaţi-vă, în nopţile senine, la stelele ca nişte seminţe ale Nesfârşitului Timp şi veţi vedea că Lumea e un Basm prin care oamenii reînvaţă să zboare!

Visaţi cu ochii deschişi la Lumea pe care o veţi construi! Ea va fi după chipul şi sufletul vostru. Sfatul nostru este ca **tot ce faceţi în viaţă să faceţi cel mai bine,** ca să puteţi ajunge în viaţă, fiecare dintre voi, ceea ce visaţi. Cu ambiţie, cumpătenie şi vitejie! Şi începeţi acest lucru citind, recitând şi colorând cărticica voastră!

Să creşteţi mari şi tari, adevăraţi, sănătoşi şi talentaţi!

Autorii cărţii voastre,

Eugen Evu, Ion Urda, Paulina Popa şi Radu Roşian

Iunie, 2007